

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Pfv.VII.20.990/2012/4.szám

A Kúria az Oppenheim Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Marosi Zoltán ügyvéd által képviselt felperesnek a Dr. Muszka Sándor ügyvéd által képviselt I.r., II.r., III.r., IV.r. és V.r. alperesek ellen szerződés érvénytelenségéből eredő követelés iránt a Pest Megyei Bíróság előtt 7.G.25.318/2010. szám alatt folyt és a Fővárosi Ítéltábla 13.Gf.40.322/2011/11. számú ítéletével jogerősen befejezett perében, a jogerős ítélettel szemben a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I-V.r. alperesnek mint együttes jogosultnak 15 napon belül 254.000 (kettőszázötvennégyezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati kérelem elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint a felperesnek 1998. április 24-e óta van bejegyzett magyarországi közvetlen kereskedelmi képviselete. Ennek vezetője 2002. november 1-je és 2004. június 3-a között G A B volt. A felperes gyógyszerkészítmények forgalomba hozatalával és terjesztésével foglalkozott. E feladata ellátása céljából orvoslátogatókat alkalmazott, akiknek felkutatását részben saját erőből, részben különböző vállalkozások bevonásával biztosította. Az orvoslátogatókat a területi képviselők fogták össze, felettük pedig a területi vezetők gyakorolták a felügyeletet.

Az I.r. alperest 2003. augusztus 11-én létesítették, a céget a Pest Megyei Bíróság mint Cégbíróság által vezetett cégjegyzékbe 2003. augusztus 26-án jegyezték be. A cégjegyzék szerint az alapítástól 2004. május 6-áig a III.r. alperes, dr. G A B házastársa, 2004. május 6-ától 2004. szeptember 23-áig a III.r. alperes unokaöccse, a IV.r. alperes, majd 2004. szeptember 23-ától a II.r. alperes, az V.r. alperes házastársa volt a cég képviseletére jogosult beltagja. A II.r. alperes 2003. augusztus 26-a és 2004. szeptember 23-a között kültag volt.

A perben félként nem szereplő A Bt. (a továbbiakban: A Bt.)

beltagja és egyben az alapítás óta képviselője az V.r. alperes, kültagja a II.r. alperes.

Az V.r. alperes 2002. október 17-étől a felperes területi képviselője volt, 2002. november 4-étől 2003. május 3-áig munkaviszonyban, majd az A Bt. beltagjaként látta el e feladatát.

A felperes és az A Bt. 2003. február 17-én kötöttek megbízási szerződést. Eszerint az V.r. alperes, mint a bt. beltagja látja el megbízottként a Kelet-Magyarország területén tevékenykedő orvoslátogatók területi vezetőjének feladatát, melynek keretében az orvoslátogatók folyamatos ellenőrzését, irányítását és koordinálását végzi átalánydíj ellenében a felperesi képviselő utasításai alapján. Rögzítették, a megbízott a szerződés teljesítésének folyamatába alvállalkozót nem vonhat be. A szerződés szerint annak bármiféle módosítása, felmondása csak írásban lehetséges, ahhoz semmiféle szóbeli kiegészítés, módosítás, vagy háttér-megállapodás nem tapad, a felek jogviszonyára csak és kizárólag a megállapodás írásos rendelkezései az irányadók.

A felek a szerződést kétszer, előbb 2003. december 31-éig, majd 2004. december 31-éig hosszabbították meg.

A felperes 2003. nyarán úgy döntött, a 15-20 fős magyarországi orvoslátogatói létszámot mintegy négyszeresére emeli.

A felperesi képviselő mint megbízó, valamint az I.r. alperes mint megbízott 2003. augusztus 18-án kötöttek határozatlan időre szóló megbízási szerződést, melyet a felperesi képviselő részéről G A B, míg az I.r. alperes oldaláról az akkor képviselőre nem jogosult IV.r. alperes írt alá. Eljárását az I.r. alperes a 2006. február 2-án megtartott taggyűlésen meghozott TGY-I/1.2006. és TGY-I/2.2006. számú határozataival jóváhagyta.

A szerződés szerint a megbízott feladata az volt, hogy tevékenységi körébe tartozóan, annak szakértelme szerint munkatársakat közvetítsen a megbízó utasítása és elvárása alapján. Megbízási díjra csak sikeres állásközvetítés esetén és - más fejvadász cégekkel azonosan - akként volt jogosult, hogy annak mértéke az általa közvetített jelölt éves bruttó fizetésnek 20 %-a, vállalkozói szerződés létrejötté esetén az éves vállalkozói díj 17 %-a, melyet minden esetben ÁFA terhelt.

Az I.r. alperes és az A Bt. 2003. szeptember 1-jén ugyancsak megbízási szerződést kötöttek, melynek célja az volt, hogy a megbízott A Bt. tevékenységi körébe tartozóan, annak szakértelme szerint segítse elő a megbízó üzleti tevékenységének sikerességét.

Miután ismeretségi körüket számba vették, a II.r., a III.r. és az V.r. alperesek orvoslátogatókat kerestek meg és közvetítettek a felpereshez. Velük az V.r. alperes tárgyalta, s juttatta el életrajzi adataikat a felpereshez. Ekként közreműködésével - néhány esetben úgy, hogy az orvoslátogatók maguk jelentkeztek - 2003. szeptember 12-e és 2004. január 2-a között kilenc orvoslátogatóval kötött szerződést a felperes.

Az I.r. alperes nyolc számlát nyújtott be a felpereshez, melyeket a IV.r. alperes írt alá. Ennek ellenértékeként G A B utasítására a

felperes 2003. szeptember 16-a és 2004. január 23-a között 8.682.512 Ft-ot utalt át az I.r. alperesnek, mely a megbízási díjat az A Bt-hez utalta tovább.

A Budaörsi Városi Bíróság az 5.B.88/2008/49. számú, a Pest Megyei Bíróság 14.Bf.288/2009/21. számú végzésével jogerőre emelkedett ítéletében G A B tettesként, majd a 2011. június 9-én kelt 2.B.814/2010/44. számú, utóbb a Pest Megyei Bíróság 3.Bf.509/2011/6. számú végzésével helybenhagyott ítéletével az V.r. alperest bűnsegédként elkövetett hűtlen kezelés büntetőjében mondta ki bűnösnek.

A felperes végleges kereseti kérelmében 8.682.512 Ft és járulékai megfizetésére kérte az I.r. alperes kötelezését. Arra az esetre, ha a követelés vele szemben behajthatatlan, a további alperesek, mint az I.r. alperes beltagjai mögöttes felelősségének megállapítását és a tartozás megfizetésére kötelezését kérte, utalva a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXIV. törvény (a továbbiakban: 1997. évi Gt.) 90. § /1/ és /2/, 97. § /1/, valamint 101. § /1/ és /3/ bekezdéseire. Elsődlegesen azt állította, hogy a felperes és az I.r. alperes között 2003. augusztus 18-án létrejött szerződés nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközik, ezért semmis. Az I.r. alperes kihasználta, hogy a felperes magyarországi képviselőjének vezetője és a III.r. alperes házastársak voltak. A cégnél az volt a bevett gyakorlat, hogy a területi képviselő orvoslátogatókat külön díjazás nélkül is közvetített, ami az V.r. alperesnek a felperes és az A Bt. között megkötött szerződés alapján kötelezettsége is volt. Az utóbb alkalmazott kilenc orvoslátogató az V.r. alperes közreműködésével került hozzá, az I.r. alperes ennek érdekében tevékenységet ténylegesen nem fejtett ki. Az I.r. alperes alapítására megkárosítása céljából azért került sor, hogy ugyanazért a tevékenységért az V.r. alperest kétszeresen díjazhassák. A szerződést is ezért nem a képviselőre jogosult III.r. alperes, hanem a IV.r. alperes írta alá. A szerződés megkötésekor az I.r. alperes előtársaságként működhetett, azonban a „bejegyzés alatt” toldat elmaradt. A V.r. alperes soha nem jelezte, hogy az I.r. alperes megbízásából járt el.

Másodlagosan keresetét arra alapította, hogy a jogalap nélkül az I.r. alperesnek kifizetett megbízási díjat a megbízott visszafizetni köteles.

Harmadlagosan azt adta elő, az I.r. alperes megszegte együttműködési és tájékoztatási kötelezettségét azzal, hogy az A Bt. tevékenységéről nem tájékoztatta őt; az ebből eredő kárt megtéríteni tartozik.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Hivatkoztak arra, a felperes és az A Bt. 2003. február 17-én kelt szerződésében munkaerő-közvetítő tevékenység nem szerepelt, annak szóbeli kiegészítését pedig maga a szerződés zárta ki. Az I.r. alperes úgy vélte, jogszerűen vett igénybe teljesítési segédet. Nem vitatta,

hogy az V.r. alperes tevékenysége folytán került kilenc orvoslátogató a felpereshez kiközvetítésre; a IV.r. alperes csupán adminisztratív munkát végzett. Mivel az I.r. alperes díjazása megegyezett a többi munkaerő-közvetítő cég díjazásával, ezért a szerződés a jóerkölcsbe nem ütközhet.

A többszörösen megismételt eljárásban a Pest Megyei Bíróság a 2011. március 22-én kelt 7.G.25.318/2010/20. számú ítéletével a keresetet elutasította. Abból indult ki, hogy a felperes és az A Bt. között hatályban volt megbízási szerződést kiterjesztően akként értelmezni nem lehet, hogy a megbízott orvoslátogatókat lett volna köteles közvetíteni. Nem volt jelentősége annak, hogy a felperesnél tevékenységet kifejtő más alkalmazottak szerződése és munkaköre mire terjedt ki, illetve, hogy mi volt a cég általános gyakorlata, „szokásjoga”. Hivatkozott arra, a felek titkos fenntartása vagy rejtett indoka a szerződés érvényessége szempontjából közömbös. Úgy ítélte meg, teljesen reális üzleti, gazdasági célkitűzés volt a szerződésben vállalt kötelezettség teljesítése, amely a II.r. és a III.r. alpereseknek is szándékában állott. Az elsőfokú bíróság kitért arra is, az I.r. alperes tevékenysége a munkaerő-közvetítés speciális fajtájának minősült, olyan keresési módszert jelentett, amelyet speciális szaktudást és/vagy kiemelt felelősséget igénylő munkakörök betöltéséhez alkalmazott a felperes. A fejevadász tevékenység jellegénél fogva nem tekinthető olyannak, mint amely kizárólag személyes közreműködéssel látható el. Az I.r. alperes személyes eljárási kötelezettségét sem kötötték ki, így teljesítési segédet igénybe vehetett. A felperes célja és szerződéses érdeke arra irányult, hogy orvoslátogatói tapasztalattal, illetve ilyen képességekkel rendelkező személyeket alkalmazzon. Az V.r. alperes igénybevételével a felperest károsodás nem érte, sőt a részére közvetített munkaerő gazdasági tevékenységét és üzleti érdekét szolgálta. Arra a következtetésre jutott, a szerződés - megkötésekor - nem ellenkezett a közfelfogással, a közerkölcs normáival és erre tekintettel nem ütközött nyilvánvalóan a jóerkölcsbe.

Az elsőfokú bíróság a keresetet a másodlagos és a harmadlagos jogcím alapján sem találta alaposnak.

A Fővárosi Ítéltábla a 2012. február 7-én meghozott 13.Gf.40.322/2011/11. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, annak indokaival lényegében egyetértett. Utalt arra, a szerződési típuszabadságból következően, tiltó jogszabályi rendelkezés hiányában nem volt akadálya annak, hogy a felperes és az V.r. alperes ne munkaszerződést, hanem megbízási szerződést kössenek. Munkaerő-közvetítési tevékenysége sem korábbi munkaviszonya keretében, sem a megbízottként eljáró A Bt. részére kifejtett tevékenység körében nem terhelte, így nem valósult meg a felperes által hivatkozott kétszeres díjazás. Úgy ítélte meg, nem irányadó a Pp. 4. § /2/ bekezdése, hiszen nem a G A B által

tettesként és az V.r. alperes által bűnsegédként elkövetett hűtlen kezelés bűncselekményének vagyoni jogi következményei felől döntött, hanem a felek közötti polgári jogviszonyból származó jogvitát kellett elbírálnia, amelynek során a bűncselekményt is megvalósító magatartás kizárólag egy, a többi bizonyítékkal együtt értékelendő körülmény. A büntető ügyben eljáró bíróság a bűncselekmény elkövetése szempontjából relevánsként nem állapított meg olyan tényt, amely a felperes és az I.r. alperes polgári jogi jogviszonyának a Ptk. 200. § /2/ bekezdése szerinti vizsgálata során kötné a bíróságot. Önmagában az orvoslátogatók felkutatásának kiszervezése fejvadász cégekhez, majd ezek között egy ismeretségi körbe tartozó gazdasági társasággal történő szerződéskötés a társadalom közfelfogásával és a közerkölcs szabályaival nem ellentétes, tekintettel arra is, hogy az a gazdasági racionalitásnak is megfelelt. Megjegyezte végül, a közhiteles nyilvántartás adatai szerint az V.r. alperes nem volt az I.r. alperes beltagja, ezért vele szemben az 1997. évi Gt. 90. § /1/ és /2/, továbbá 97. § /1/ bekezdésére alapított kereset elutasításának volt helye.

A jogerős ítélettel szemben a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és kereseti kérelmének helytadó ítélet hozatalát. Álláspontja szerint a jogerős ítélet a Ptk. 200. § /2/ bekezdését, 207. § /1/ bekezdését, 361. §-át, a Pp. 4. § /1/ bekezdését és 206. § /1/ bekezdését sérti.

A felperes szerint a másodfokú ítélet helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy a büntető ügyben hozott ítéletek megállapításai jelen perben irrelevánsak, s arra is, miszerint az V.r. alperes (ideértve a A Bt-t) feladatköre nem terjedt ki arra, hogy számára orvoslátogatókat toborozzon.

A felperes előadta, az ügyben eljáró bíróságok annyiban kötve vannak a büntető ítéletekhez, amennyiben azok G A B és az V.r. alperes bűnösségét megállapítják. Büntetőjogi felelősségük azon alapult, hogy G A B a felperes korábbi szervezeti képviselőjeként sikerdíj formájában az A Bt-nek orvoslátogatók toborzásához többletjuttatást biztosított, holott erre a szolgáltatásra az V.r. alperes, illetve az A Bt. eredeti tevékenységi köre, megbízatása már eleve kiterjedt, és ezért megfelelő ellentételezésben részesült. A támadott szerződés az elítéltek jogszerűtlen és csalárd céljainak jogi leképeződése volt. „Fedőtársaság” alapításával az V.r. alperes tevékenységének kétszeri díjazása, 8.682.512 Ft illetéktelen előny szerzése egy ideig a felperes külföldi vezetése előtt rejtve maradhatott. Ellentétes álláspont esetén a büntető ügyben felmentő ítélet meghozatalának lett volna helye. Azzal, hogy a másodfokú bíróság a büntető határozatok alapjául szolgáló tényállás leglényegesebb elemeit nem fogadta el, az elítéltek büntetőjogi felelősségét negligálta; lényegében azt állapította meg, a terhükre rótt bűncselekményt nem követték el.

Ezzel szemben a helyes következtetés az lett volna, hogy a felperes és az I.r. alperes között 2003. augusztus 18-án létrejött szerződés tényleges munkavégzés nélküli, jogellenes előnyyszerzésre irányult, az a Ptk. 200. § /2/ bekezdése alapján semmis. Úgy vélte, az I.r. alperes helyzete más fejtűző cégekkel nem összehasonlítható. Bár az V.r. alperes munkaköri leírása nem került elő, számos dokumentummal és tanúvallomással támasztotta alá, hogy az V.r. alperes, illetve az A Bt. feladatköre orvoslátogatók közvetítésére is kiterjedt. Az eljáró bíróságok a büntető bíróságok határozataival ellentétes tényállásra alapították ítéletüket, ezért kirívóan okszerűtlenek.

A felperes kifejtette azt is, miszerint az A Bt-vel 2003. február 17-én megkötött szerződését az eljáró bíróságok a Ptk. 207. § /1/ bekezdésével ellentétesen, megszorítóan értelmezték. Ezt azzal az érveléssel kívánta alátámasztani, hogy egyértelműen meg lehetett állapítani, a területi vezetők feladatai egységesek voltak, az a felperes számára orvoslátogatók közvetítésére is kiterjedt. A területi vezetői szerződés megkötésével az V.r. alperes személyes közreműködést vállalt az irányítása alatt álló A Bt. kötelezettségeinek szerződésszerű teljesítéséért. Egyetlen területi vezető sem részesült külön pénzbeli juttatásban toborzási, közvetítői tevékenységéért; többletdíjazást 2003. augusztusa előtt az V.r. alperes sem követelt és nem is kapott. Az V.r. alperesnek tudomása volt arról, hogy a felperes szerződéses kapcsolataiban a területi vezető feladatköre az orvoslátogatók ellenőrzésén kívül azok toborzására is kiterjed. Azzal, hogy a munkaszerződést megbízási szerződés váltotta fel, a munkavállaló/megbízott tényleges feladatköre nem változott. Így az V.r. alperesnek az a közvetítő tevékenysége, amelynek eredményeként a felperes orvoslátogatókkal kötött szerződést, az A Bt-nek a területi vezetői szerződés alapján kifejtett (rész)teljesítési cselekményeként értékelendő. Ekként tehát az V.r. alperesnek, illetve az A Bt-nek egyazon szolgáltatásáért ténylegesen kétszer fizetett. A tartozatlanul kifizetett pénzösszeg visszatérítését a Ptk. 361. §-a alapján is el kellett volna rendelni.

A felperes hivatkozott arra is, a másodfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a közhiteles nyilvántartás adatai szerint az V.r. alperes nem volt az I.r. alperes beltagja.

Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérték, hivatkozva annak helyes indokaira.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és azt a felhozott indokok alapján nem találta jogszabálysértőnek.

A felülvizsgálati kérelem elsődlegesen a bizonyítékok okszerűtlen, illetve iratellenes mérlegelésére hivatkozott, e körben kiemelten a Pp. 4. §-ában foglaltak megsértésére.

A Kúria töretlen gyakorlata értelmében a felülvizsgálati eljárásban, mint rendkívüli jogorvoslati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére csak rendkívül szűk körben van lehetőség, akkor, ha a bizonyítékok mérlegelésére iratellenesen, a logika alapvető szabályait megsértve került sor (BH.1998.401). A Kúria a perben eljárt bíróságok mérlegelésének felülmérlegelésére az adott ügyben nem látott lehetőséget.

A Kúria nem osztja a felperes azon álláspontját, miszerint a perben eljárt bíróságok a mérlegelés során megsértették volna a Pp. 4. §-át, azon belül annak /2/ bekezdését, mely szerint ha jogerősen elbírált bűncselekmény vagyoni jogi következményei felől polgári perben kell határozni, a bíróság a határozatában nem állapíthatja meg, hogy az elítélt nem követte el a terhére rótt bűncselekményt. A perben eljárt bíróságok, ahogy ara a jogerős ítélet rámutatott, nem Gergely András Béla és az V.r. alperes által elkövetett bűncselekmény vagyoni jogi következményeiről döntöttek, így a Pp. 4. §-át nem sérthették meg. A másodfokú bíróság e körben helyesen fejtette ki, hogy a per tárgya egy, a felperesi képviselet és az I.r. alperes között létrejött szerződés érvénytelensége. Nem vitásan a büntető ítélet, az abban megállapított tényállás jelen perben bizonyítékként volt értékelendő, természetesen nem kizárólagos bizonyítékként, hanem a perben rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok figyelembe vételével.

A felperes állítása szerint a felperesi képviselet és az I.r. alperes között 2003. augusztus 18-án létrejött megbízási szerződés azért ütközött nyilvánvalóan a jóerkölcsbe, mivel az I.r. alperes nem fejtett ki tényleges tevékenységet. A szerződés megkötésének célja az volt, hogy a területi képviseleti feladatot ellátó A Bt., annak beltagja, az V.r. alperes olyan munkáért részesüljön díjazásban, aminek elvégzése mint területi vezetőnek amúgy is kötelezettsége lett volna, és amelyért külön díjazás nem illette meg. A perben nem volt vitatott, hogy a Pp. 164. § /1/ bekezdése értelmében a felperest terhelte annak bizonyításának kötelezettsége, hogy a 2003. augusztus 18-án létrejött szerződés nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütköző.

A felperesi érvelésre tekintettel ügydöntő jelentőségű volt, hogy a perben eljárt bíróságok megállapíthatónak látták-e, miszerint az A Bt.-nek mint területi vezetői feladatokat ellátó jogalanynak feladatkörébe tartozott az orvoslátogatók közvetítése.

A Kúria megítélése szerint a perben eljárt bíróságok nem iratellenesen, nem a logika alapvető szabályait megsértve tulajdonítottak ügydöntő jelentőséget a fenti körben a felperes és az A Bt. közötti megbízási szerződésnek és az e szerződésben foglaltakat helyesen értelmezték. A szerződés egyértelműen

tartalmazza, hogy a területi vezető feladata az orvoslátogatók folyamatos ellenőrzése, irányítása és koordinálása a felperesi képviselet utasításai alapján. A szerződés nem tartalmaz rendelkezést arról, hogy az A Bt. feladatkörébe tartozik az orvoslátogatók felkutatása. A szerződés 15. pontja egyértelműen rögzíti, hogy a megállapodáshoz „semmilyen szóbeli kiegészítés, módosítás vagy háttér-megállapodás nem tapad, a felek jogviszonyára csak és kizárólag jelen megállapodás írásos rendelkezései az irányadók”. A megállapodás ilyen tartalmú rendelkezésére tekintettel a Kúria megítélése szerint nem lehet iratellenesnek, a logika alapvető szabályait sértőnek tekinteni a perben eljáró bíróságoknak azt a megállapítását, miszerint nincs jelentősége annak, hogy más területi vezetők feladatkörébe mi tartozott. A felperes vagy a felperesi képviselet és ezen területi vezetők közötti megállapodások tartalmának felderítése jelen peres eljárás tárgya nem volt, de ezen megállapodások tartalma nem hathatott ki az A Bt. feladatkörére. Ugyancsak nincs jelentősége, hogy az V.r. alperesnek, míg a területi képviseleti tevékenységet munkaviszonyban látta el, feladatkörébe tartozott-e az orvoslátogatók toborzása. A Kúria rámutat arra, önmagában az a körülmény, hogy 2003. augusztusa előtt külön díjazás nélkül az V.r. alperes orvoslátogatókat toborzott a felperesnek, nem jelenti és nem bizonyítja azt, hogy az szerződéses kötelezettsége lett volna.

Amennyiben pedig nem iratellenesen, nem a logika alapvető szabályait megsértve jutottak a perben eljáró bíróságok arra az egyező álláspontra, hogy az A Bt.-nek nem tartozott feladatkörébe az orvoslátogatók toborzása, úgy ennek felülmérlegelésére sincs a felülvizsgálati eljárásban mód.

A felperesi képviselet és az I.r. alperes közötti megállapodás nem zárta ki más személy közreműködőként történő igénybevételének lehetőségét. Önmagában pedig az, hogy a perbeli tanúk nem tudtak általában arról, hogy az I.r. alperes, illetve az A Bt. útján kerültek kiközvetítésre, hanem úgy tudták, hogy az V.r. alperes által, nem teszi a felperes és az I.r. alperes közötti szerződést nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközővé. Az I.r. alperes tagi összetétele egyébként sem zárta ki azt, hogy az I.r. alperes tagjai közreműködésével végezze az orvoslátogatók toborzását.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Emiatt nem volt szükséges annak vizsgálata, az V.r. alperes az I.r. alperes beltagja volt-e.

A Kúria a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdésére hivatkozással kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I-V.r. alperesnek mint egyetemlegesen jogosultaknak 254.000 Ft felülvizsgálati eljárási költséget. Ez az

összeg a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § /5/ és /6/ bekezdései, továbbá 4/A. § /1/ bekezdése szerint meghatározott, az ÁFA-t is magában foglaló, a kifejtett tevékenységgel arányos ügyvédi munkadíjat tartalmazza.

Budapest, 2013. március 26. napján

Dr.Vezekényi Ursula sk.a tanács elnöke, Dr. Szabó Péter sk. előadó-bíró, Dr. Csőke Andrea sk. bíró